

ఓం నమోభగవతే శ్రీరమణాయ

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 4

సంచిక : 39

పుష్పం : 49-50

ఎడిటర్ : శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 6-9-99 భమవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

నేను నామాన్ని చేసుకొంటున్నాను, జపం చేసుకొంటున్నాను అని ఒక భక్తుడు భగవాన్ తో చెబుతున్నాడు. దానిని భగవాన్ ఖండించటం లేదు. అలాగే చేసుకో. నీ ప్రస్తుత అభ్యాసాన్ని కొనసాగించవచ్చు. నీవు చేసేది ఇష్టంతో చేసుకో, ప్రేమతో చేసుకో, భక్తితో చేసుకో. అది కొనసాగించు. అది మధ్యలో ఆపనక్కరలేదు. అదికూడా నిన్ను చివరిస్థితికి, సత్యస్థితికి తీసుకొని పోతుంది. నీవు వెళ్ళేమార్గాన్ని మార్చనక్కరలేదు. నీవుచేసేది శ్రద్ధగాచేసుకో అని భగవాన్ అతనికి ప్రోత్సాహం ఇస్తున్నారు. నీ మనస్సును నామానికి కట్టిస్తే చిల్లరచింతలు తగ్గిపోతాయి. నీ మనస్సు చల్లబడుతుంది. ముఖ్యంగా మనం చేసేనామం మీద మనకు గౌరవం ఉండాలి, అభిమానం ఉండాలి, మనం ఎవరితోనైనా మాట్లాడేటప్పుడు కఠినంగా చెప్పకూడదు. మృదువుగా చెప్పాలి. వినేవాడు అభివృద్ధిలోనికి రావాలి అనే కాంక్షతో చెప్పాలి, మీరు ఎవరితోనైనా మాట్లాడుతున్నారు అనుకోండి. ఆ మాటలు అయిన వెంటనే మీ మనస్సు నామం మీదకు వెళ్ళి పోవాలి. వ్యర్థమైనచింతలు, వ్యర్థమైనకర్తలు, వ్యర్థమైనకోరికలు తగ్గించుకోమని భగవంతుడు గీతలో చెప్పాడు. మనకు అనవసరమైన ఆలోచనలు ఎక్కువగా వస్తుఉంటాయి. వాటి ఉపయోగం ఏమీఉండదు. కొంతమంది అనవసరమైన మాటలు ఎక్కువగా మాట్లాడుతూ ఉంటారు. ఆ మాటలు వారికి ఉపయోగపడవు, ఇతరులకు ఉపయోగపడవు. మనకు మంచి తలంపు వస్తే మంచిమాట మాట్లాడతాము. మంచి పనులుచేస్తాము. తలంపునుబట్టి మాట, చేత ఉంటుంది. అందువలన తలంపుల విషయంలో మనం బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఈ దేహం అమాయకురాలు, ఎలాచెపితే అలా వింటుంది. మనస్సు ప్రధానం. అశాంతి శరీరానికి రాదు, మనస్సుకు వస్తుంది. మనస్సుకు అశాంతి వస్తే దాని ప్రభావం శరీరం మీద ఉంటుంది. అందువలన మనస్సును ఆరోగ్యంగా ఉంచుకోవాలి. మాటమాటకు మనస్సును ఉద్రేకపరచకూడదు.

భగవంతుని గురించి చెప్పతూ సత్యం, శివం, సుందరం అని చెప్పతారు. ఇవి మూడూ
 మనకు వేరుగా కనిపిస్తున్నాయి గాని మూడూ ఒక్కటే. సత్యమే శివం, సత్యమే సుందరం,
 నిజమైనసౌందర్యం నీ హృదయంలోనే ఉంది. అదినీకు అందాలంటే దానిమీద నీకు గౌరవం
 ఉండాలి. దానిని తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష ఉండాలి. దానిగురించి మాట్లాడాలి, దాని గురించి
 పెద్దలు చెప్పతూఉంటే వినాలి, దానికోసం జీవించటానికి ప్రయత్నంచేయాలి. అలా సత్యం
 పట్ల గౌరవంతో దానికోసం జీవిస్తూ ఉంటే సత్యవస్తువు నీకుతెలుస్తుంది. ఏవస్తువును
 అందుకోవాలని నీవు అనుకుంటున్నావో... దానిపట్ల పరిపూర్ణమయిన విశ్వాసం, సజీవమైన
 విశ్వాసం ఉంటే గాని ఆవస్తువు ఎరుకలోనికి రాదు. మనం ప్రపంచాన్ని మోసం చేయగలము
 గాని లోపలఉన్న భగవంతుని మనం మోసం చేయలేము. మనకు ఆయనపట్ల గౌరవం, ప్రేమ
 ఉన్నాయా లేదా, మనం ఆయనకోసం జీవిస్తున్నామా లేక గొప్పలకోసం జీవిస్తున్నామా అని
 భగవంతుడు చూస్తూ ఉంటాడు. మనం ఆయనకోసం జీవిస్తే ఆయన ఎరుకపడతాడు.
 భగవంతుడు ఎక్కడో ఉన్నాడు అని అనుకోవద్దు. మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు, ఉండి మన
 దేహప్రారబ్ధంనుసరించి మనలను ఆడిస్తున్నాడు. మీరు అలాగ ఉండవద్దు ఇలాగ ఉండవద్దు
 ఊరక ఉండండి అని చెప్పతారు అంటే ఏ హృదయంలో అయితే భగవంతుడు ఉన్నాడో అక్కడకు
 వెళ్లి ఉండండి అని చెప్పటం. భయం, కోపం, కోరిక ఇవి అన్నీ తగ్గించుకో అని చెప్పతూ
 ఉంటారు. కోరిక, కోపం, భయం ఇవి అన్నీ వేరుగా మనకు కనిపిస్తున్నాయి. కోరిక ఉన్నవాడికే
 భయం వస్తుంది, కోరిక ఉన్నవాడికే కోపం వస్తుంది. నీలోపల ఉన్న కోరికే భయంగా, కోపంగా
 వ్యక్తమవుతుంది. ఈ భయానికి, కోపానికి, చిరాకుకు ఏదైతే కారణమో దానిని నెమ్మదిగా
 తగ్గించుకొంటూ వెళితే ఏహృదయంలో అయితే భగవంతుడు ఉన్నాడో అక్కడకు నీ
 మనస్సుజారిపోతుంది.

తలంపులు వస్తూ ఉంటాయి, వెళుతూ ఉంటాయి. ఈ తలంపులు అన్నింటికీ ఆధారమైనది
 నేను అనే మొదటితలంపు. నేను అనే మొదటితలంపు దాని మూలంలోనికి
 ఉపసంహరించబడుతూ ఉంటే దానికి వచ్చే ఇతర తలంపులు అన్నీ కూడా జారిపోతాయి. ఈ
 మొదటితలంపు దాని మూలంలోనికి వెళ్లి అక్కడ ఉన్న భగవంతుడిలో ఐక్యమవుతుంది. అది
 నీ కడసారిజన్మ. అక్కడకు వెళ్ళాలికదా. లోతుకు దిగు, లోతుకు దిగు అని వేదాలలో చెప్పతారు.
 లోతుకు దిగటం అంటే ఏమిటి? నీలో విషయ వాసనలు ఉన్నాయి కాబట్టి వాటిని తప్పించుకొని
 లోపలకు వెళ్ళమని చెప్పటం. నీలో విషయవాసనలు లేవుఅనుకో లోతుకు దిగు అన్న మాటకు
 అర్థంలేదు. నీవు పూర్ణఆరోగ్యంగా ఉంటే రోగం తగ్గించుకో అని చెప్పటంలో అర్థంలేదు అదే

విధంగా నీవు సహజస్థితిలోఉంటే లోతుకు దిగు, లోపలకు చూడు అని ఈ మాటలు చెప్పవలసిన పనిలేదు, నీలో ప్రకృతివాసనలుఉన్నాయి కాబట్టి ఆ చెడ్డ నీలో ఉంది కాబట్టి తోలగించుకోమని చెపుతున్నారు. ఆ చెడ్డ నీలో లేకపోతే లోపలకు దిగు అన్నమాటకు అర్థంలేదు. మనం ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా హృదయం అనే గూటిలోనికి చేరుకోవలసిందే, పక్షి ఎక్కడకు తిరిగి వచ్చినా దాని గూటిలోనికి చేరితేనే శాంతి అలాగే మనంఎన్ని జన్మలు ఎత్తి ఎక్కడకు తిరిగి వచ్చినా మనం ఎవరిగా ఉన్నామో, ఏ గుహలో ఉన్నామో అక్కడకు చేరితేనే మనకు శాంతి కలుగుతుంది. మాకు శాంతి లేదు అని కొంతమంది చెపుతూ ఉంటారు. మీకు శాంతి ఎలా ఉంటుంది? సుఖం ఎక్కడ ఉందో, శాంతి ఎక్కడ ఉందో ఆ వస్తువు మీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు కదా మీకు శాంతి అందేది. అది అనుభవంలోనికి రానప్పుడు నీవు కోటిజన్మలు ఎత్తినా నీకు శాంతి దొరకదు. ఇక్కడ సుఖం ఉంది, శాంతి ఉంది అని నీవు బాహ్యంగా అనుకోవచ్చు. నీవు అనుకొంటూ ఉంటే ఎవరూ అడ్డురారు. కాని పరిణామంలో ఈ సుఖమే, ఈ భోగమే దుఃఖంగా మారుతుంది. కాని నీవు భగవంతుని నామాన్ని ఆశ్రయిస్తే, భక్తితో నామం చేస్తూఉంటే నీకు ఎంతదుఃఖం ఉన్నా, ఎంతకష్టం ఉన్నా అది అంతా సుఖంగా, శాంతిగా మారిపోతుంది.

భగవంతుని నామాన్ని రూపాన్ని పట్టుకొని చింతించగా చింతించగా అక్కరలేని తలంపులు రావు. నామమే బ్రహ్మము. భగవంతుని నామాన్ని ఎవరు చేస్తున్నారు? నీ శరీరం చేయటంలేదు, నీ మనస్సు నామం చేస్తోంది. నామం చేయగా చేయగా ఏ మనస్సు అయితే నామాన్ని జపిస్తోందో అది వెళ్లి తన మూలంలో అణిగిపోతుంది. సేను ఎవడను? అనే ప్రశ్న ఎక్కడకు తీసుకొని వెళుతుందో జపం కూడా త్రికరణ శుద్ధిగా చేస్తే అక్కడికే తీసుకొని వెళుతుంది. అది వేరు, ఇది వేరు అనుకోవద్దు. మీరు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా నేను అనే మొదటి తలంపును పోగొట్టుకోవాలి. ఇతరుల కోసం మనం కృషి చేస్తూ ఉంటే దాని ఫలం భగవంతుడు మనకు ఇస్తాడు. కొంతమంది మహాత్ములు ఇతరుల కోసం జన్మిస్తారు, ఇతరుల కోసం పనిచేస్తారు, ఆలోచిస్తారు, జీవిస్తారు దానితో పాటు వారు కూడా మహోన్నతస్థితిని పొందుతారు. నేను ప్రజలకు చేసిన సేవ అంతా నా మనస్సును పవిత్రం చేసింది. ఎంత పవిత్రం చేసింది అంటే ప్రకృతి గుణాలు నా మనస్సును వదిలి వెళ్లిపోయాయి అని తిలక్ చెప్పారు. ఇతరుల కోసం తిలక్ గారు కష్టపడుతున్నారు అని లోకం అనుకోవచ్చు. కాని దానివలన నా మనస్సు పవిత్రం అయ్యింది. పవిత్రం అవ్వటం వలన మనస్సులోపల ఉన్న వస్తువును అందుకొంటుంది. ఇతరులకు మనం ఏదిచేస్తే అదే మనకు ఎదురు వస్తుంది. మనం చేసినదే మనకు తిరిగి

వస్తుంది.

ఒకే నామాన్ని నీ మనస్సు నిరంతరం జపిస్తూ ఉంటే దాని పట్ల నీకు గౌరవం, ప్రేమ ఉంటే రాగద్వేషములు తగ్గిపోతాయి, నీకు సమానబుద్ధి కలుగుతుంది. ఆ నామమేనీహృదయం లో ఉన్న వస్తువును ఎరుకలోనికి తీసుకొని వస్తుంది. నీవు పవిత్రంగా నామంచేస్తూ ఉంటే నామం అంతదూరం తీసుకొని పోతుంది, నీకు ఇంక ఏమి కావాలి. నీకు నామబుద్ధి, రూపబుద్ధి ఉంది కాబట్టి భగవంతుని నామాన్ని, రూపాన్ని ఆరాధిస్తే నీ రూపంలో నుండి, నామంలో నుండి బయటకు వస్తావు. ఎప్పుడైతే నీ రూపంలోనుండి, నామంలోనుండి బయటకు వచ్చావో నీవు ఏ రూపాన్ని, ఏ నామాన్ని ఆరాధిస్తున్నావో అవి కూడా నిన్ను విడిచిపెట్టేస్తాయి. అప్పుడు మనస్సు తన స్వస్థానంలోనికి వెళుతుంది. నీకు జన్మ వచ్చింది. ఈ జన్మయొక్క లక్ష్యం ఏమిటి, ఈ జన్మ వచ్చినందుకు దేనిని పొందాలి? నామం అంటే సామాన్యం అనుకోవద్దు. నీవు దేనిని పొందాలో నామం చేయటం వలన దానిని పొందుతావు, నామం సహజంగా జరుగుతూ ఉండాలి. అప్పుడు నీకు తెలియకుండా నీ మనస్సు హృదయగుహలోనికి జారిపోతుంది, బ్రహ్మమే రామనామంగా, కృష్ణనామంగా, శివనామంగా వ్యక్తమవుతోంది. బ్రహ్మం వేరు, నామంవేరు అని అనుకోవద్దు. నామం వ్యక్తమవుతున్న బ్రహ్మం. బ్రహ్మం మీకు వ్యక్తం కాకపోవచ్చు, మీ ఇంద్రియాలకు, మనస్సుకు అందకపోవచ్చు, వ్యక్తం కాని బ్రహ్మం నామంలో వ్యక్తమవుతోంది. మీరు సందేహపడవద్దు. సందేహపడితే నశిస్తారు. సందేహపడకుండా విశ్వాసంతో పనిచేస్తే తరిస్తారు. లోపల ఉన్న జ్ఞానగంగ మనకు దొరకాలి. అది దొరకాలంటే ఏదో రేవులో దిగాలి. కృష్ణనామం, రామనామం ఇలా ఏదో రేవులో దిగి జ్ఞానగంగను అందుకోండి, తరించండి, శాశ్వతమైన ఆనందాన్ని, శాంతిని మీ సొంతం చేసుకోండి.

నామం యొక్క విలువ వివేకవంతులకు, ఆత్మజ్ఞానం కలిగిన వారికి తెలుస్తుంది. మలదోషం, విక్షేపదోషం ఎక్కువగా ఉన్నవారికి నామం విలువతెలియదు. రజోగుణం ఉన్నవారికి అసలే తెలియదు. రజోగుణం ఉన్నవారి మనస్తత్వం ఎలా ఉంటుందిఅంటే వారు చెప్పింది మనం వినాలి, మనం చెప్పిన దాని గురించి వారు అసలు ఆలోచించరు, జననమరణ చక్రంలోనుండి వారిని ఎవరూ బయటకు తీసుకొని రాలేరు. రజోగుణం యొక్క విజృంభణను తగ్గించుకొంటే నీవు నామాన్ని ఆశ్రయించగలవు. పరమేశ్వరుని పట్ల భక్తి ఉంటే కదా ఆయన నీకు తెలిసేది. ఈశ్వరుని పట్ల భక్తి కలిగి ఉండి, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయిస్తే ఈ నామమే అసలైన నేను, హృదయంలో ఉన్న వస్తువే ఈ నామము దానికి దీనికి బేధం లేదు అని ఈశ్వరానుగ్రహం

వలన నీకు తెలుస్తుంది గాని కేవలం నీ తెలివితేటల వలన గాని ఉదయం ఏదో ఒక గంట నీవు చేసే పూజలు, జపాల వలన గాని తెలియదు.

నీవు ఎంతో కొంత ప్రయత్నంతో నామాన్ని చెయ్యి, సోమరితనంగా ఉండవద్దు, బలహీనులకు, బద్ధకస్తులకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మొదట మీరు ప్రయత్నంతో ఇష్టమైన భగవంతుని నామాన్ని స్మరించండి. అలా నామాన్ని చేయగా చేయగా కొంతకాలానికి నీవునిద్రలో ఉన్నా, జాగ్రదావస్థలో ఉన్నా ఏ అవస్థలో ఉన్నా లోపల నామం జరుగుతూ ఉంటుంది. ఒకవేళ నీవు మరణ బాధపడుతున్నప్పటికీ, మరణించే టైములో నీవుకోమాలోనికి వెళ్ళినప్పటికీనీకు తెలియకుండా నీ హృదయం నారాయణ, నారాయణ అని నామం చేస్తూ ఉంటుంది. బయటవారు అనుకొంటారు వీడికి ఏమీ తెలియటంలేదు కోమాలో ఉన్నాడు అనుకొంటారు. కాని లోపల నామం అలవాటు అయితే నీ హృదయం నామం చేస్తూ ఉంటుంది. అప్పుడు మరణం నిన్ను ఏమి చేస్తుంది. కోమాలో ఉన్నప్పటికీ నీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండా సహజంగా నారాయణ, నారాయణ అని హృదయంలో స్పందిస్తూ ఉంటుంది. నామం సహజమైపోతుంది. అప్పుడు ఉన్నవస్తువు నీకు వ్యక్తమవుతుంది. అది నీ కడసారిజన్మ. వీడు కోమాలో ఉన్నాడు అని లోకం అనుకోవచ్చు. నీకు మోక్షం ఇచ్చేది లోకం కాదు. నీ హృదయంలో ఉన్న నారాయణుడు. గౌతమబుద్ధుడు, రమణ మహర్షి, ఆచార్యుల వారు దేహం ఉండగానే లోపల ఉన్న వస్తువును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొన్నారు. వారు జీవన్ముక్తులు. ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఎలా, మరణం వస్తుందో మనం చెప్పలేము. అది ఈశ్వరాజ్ఞ. నీకు ఆరోగ్యం ఉండగానే ఇప్పడే నామాన్ని అభ్యాసం చెయ్యి. మనం అభ్యాసం చేయగా చేయగా చివరిశ్వాసలో నారాయణ నారాయణ అని హృదయంలో ఉన్నవస్తువే నీ సహస్రారంలో స్వరిస్తుంది. నీ రాబోయే జన్మలను క్రాస్టిల్ చేసి తన స్వరూపాన్ని నీకు ఇస్తుంది. అదే విదేహముక్తి. జీవన్ముక్తులు అయినా ఫరవాలేదు, విదేహముక్తులు అయినా ఫరవాలేదు. ముక్తి పొందటం అనేది ఎప్పుడో ఒకప్పుడు పొందాలి. ఎప్పుడో ఎక్కడోపొందుదామనేది ఇప్పడే ఇక్కడే పొందండి అని చెబుతున్నారు. ఈ రోజు చేయలేని సాధన రేపు చేయలేవు. రేపు రేపు అని వాయిదాలు వేసుకోవద్దు. ఈ రోజునుండే సాధన ప్రారంభించండి. ఇప్పటి నుండి ప్రారంభిస్తే, ఆరోగ్యం ఉండగానే ప్రారంభిస్తే ఒకవేళ నీకు అనారోగ్యం వచ్చి మంచం మీదపడి ఉన్నప్పటికీ ఒక్కసారి నీ హృదయంలో ఉన్న నారాయణుడు సహస్రారంలో స్ఫురిస్తాడు, నీకు మోక్షాన్ని ఇస్తాడు.

నామం చేస్తుంటే ప్రారంభంలో మీకు అంత తియ్యగా ఉండకపోవచ్చు. చిరాకు, పరాకు

రావచ్చు. ఇతరులు నామం చేస్తుంటే వారి మీద కోపం రావచ్చు. నీవు అశాంతిగా ప్రారంభించవచ్చు కాని నీవు నామం చేయగా చేయగా కొంతకాలానికి శాంతంగా చేయగలిగే శక్తి వస్తుంది. ఇప్పుడు నామం మీ మనస్సు చేస్తోంది. నామం చేసిచేసి మీ మనస్సు ఎప్పుడైతే హృదయంలో అణిగి పోయిందో అప్పుడు మీ హృదయం నామం చేస్తుంది. అప్పుడు మీ ప్రయత్నంతోటి, మీ తెలివితోటి సంబంధం లేకుండా సహజంగా నామం జరిగిపోతూ ఉంటుంది. ఎంతవరకు నామం చేయాలి అంటే మీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండా సహజంగా మీ హృదయం నామం చేసే స్థితి వచ్చేవరకు మీరు ప్రయత్న పూర్వకంగా నామం చేస్తూ ఉండవలసిందే. మీరు పనులు చేసేటప్పుడు కూడా నామం చేయవచ్చు. నామం ఆపుచేయనక్కరలేదు. బియ్యంలో బెడ్డలు ఏరుతున్నారు అనుకోండి. బెడ్డలు ఏరేటప్పుడు కూడా నారాయణ స్మరణ చేస్తూ ఉంటే ఒక్క ప్రక్క బియ్యంలో బెడ్డలు ఏరటం అయిపోతుంది, రెండో ప్రక్క నారాయణ స్మరణ వలన పుణ్యం పొందవచ్చు. పనికి స్మరణకు విరోధం లేదు.

ఉన్నదేదో ఉంది. లేనిదేదో లేదు. కాని ఉన్నది నీకు వ్యక్తం కావటం లేదు. ఎందుకు వ్యక్తం కావటం లేదు. లేని దానిని ఉంది, ఉంది అని అనుకోవటం కొన్ని వేల జన్మల నుండి అలవాటు పడ్డావు. లేని దానిని ఉంది అనుకొనే వేగం వలన నీ ఇంద్రియాల కంటే, నా మనస్సు కంటే అత్యంత సమీపంలో వస్తువు ఉన్నప్పటికి అది నీకు వ్యక్తం కావటంలేదు. అది లేకపోవటం వలన కాదు లేని దానిని ఉంది అనుకోవటం వలన ఉన్నది నీకు తెలియటంలేదు. జ్ఞాని ప్రపంచాన్ని చూస్తాడు, మనం ప్రపంచాన్ని చూస్తాము. మనకు ప్రపంచం మీద భేదబుద్ధి ఉంది. జ్ఞానికి కళ్ళకు కనిపించే ప్రపంచం హృదయంలో అణిగిపోతుంది. నేను వేరు, ప్రపంచం వేరు అనే భేదబుద్ధి వాడికి ఉండదు. లోకం కూడా తాను గానే కనిపిస్తుంది.

బ్రహ్మపదార్థం గురించి ఎవరైనా చెపితే వినండి బ్రహ్మపదార్థం గురించి మాట్లాడండి, చదివితే దానిగురించే చదవండి, వింటే దాని గురించే వినండి, ప్రపంచాన్ని ప్రపంచంగా చూడకండి, బ్రహ్మం గానే చూడండి. ఆ బ్రహ్మంగురించే శ్రవణం చేయండి, మననం చేయండి, దానినే చూడండి, దానికోసమే జీవించండి. అది నీకు తెలియకుండా ఎక్కడికి పోతుంది. తప్పనిసరిగా ఈ జన్మలోనే తెలియబడుతుంది. అంటే మీరందరూ జీవన్ముక్తులవుతారు అని చెప్పకుండా చెప్పటం.